

ANDRÁS+KERESZT

a Tihanyi Római Katolikus Egyházközség Lapja

3. évfolyam 4. szám

2006. Advent - Karácsony

Juhász Gyula: Karácsony felé

Szép Tündérország támad föl szívemben
Ilyenkor decemberben.
A szeretetnek csillagára nézek,
Megszáll egy titkos, gyönyörű ígézet,
Ilyenkor decemberben.

...Bizalmas szívvel járom a világot,
S amit az élet vágott,
Beheggesztem a sebet a szívemben,
És hiszek újra égi szeretetben,
Ilyenkor decemberben.

...És valahol csak kétkedő beszédet
Hallok, szomorún nézek,
A kis Jézuska itt van a közelben,
Legyünk hát jobbak, s higgyünk rendületlen,
S ne csak így decemberben.

Karácsonyi gondolatok, avagy hogyan lehetünk gazdagok?

Már november végén, amikor még csak hetek múlva ünnepeljük Jézus születését; lelkünk különös rezdülésével várjuk a „Születést”. Adventezünk, mert szeretünk valami szépet, jót, nagyszerűt várni, és jó szívvel ünnepelni. Már 2000 éve ez a programunk. - Örülünk, mert ennek az üzenetnek a melegénél lettünk mindig nagyon boldogok, és szívünkben-lelkünkben - gazdagok. Ugye értjük egymást?... Betlehemből kaptuk a legszebb ajándékot, melynek értéke felbecsülhetetlen. Figyeljük csak a jászolt! Mit látunk? Látjuk a kisdedet, érezzük melegét, a szent család békéjét, a küzdelmek árán is a beteljesedett boldogságot. Mi emberek egyre csak ámulunk a csoda láttán...

Folytatás a 2. oldalon »

„Azt, hogy valakinek a lelke átment-e az isteni szeretet tüzén, nem arról lehet felismerni hogyan beszél Istenről, hanem arról, miként beszél a mindennapi dolgokról.”

/Simone Weil/

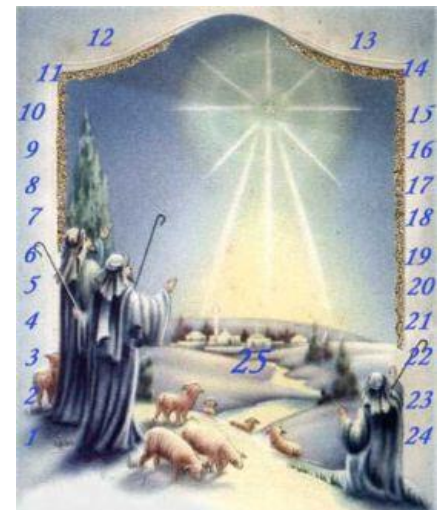
Mindenki várja a karácsonyt. Hívó és nem hívó család egyaránt. Vannak, akik a szeretet ünnepét várják és vannak, akik a karácsonyi szokásokat: ajándékozást, karácsonyfát, családi találkozásokat, szünetet. Mi pedig Jézus születését ünnepeljük, aki emberré lett. Ezek a várakozások nem teljesen különbözőek, mindenki beszél róla, készül rá. Azt láttam, hogy a gyerekek is megbeszélik egymás közt ki mit vár és hogyan. Azt hiszem, ez az időszak különösképpen megmutatja a gyermekeinknek: mi egy kicsit mást várunk, és másképp. *Tanúságtétel az óvodában, iskolában? Mit mondjunk a gyerekeinknek? Vállalják hitüket, vagy inkább ők is „csak” a szeretet ünnepére készüljenek, amikor a Télapó hozza a karácsonyfát? (Ne keverjük össze mindent!)*

Folytatás a 2. oldalon »

„Veletek vagyok! Értetek vagyok!”

Valami nagyon hiányzik ebből a világból. Ilyenkor, Karácsony és Újév idején, amikor rádöbbenünk az időnek kérlelhetetlen múlására, joggal van lelkiismeretfurdalásunk: valamit mindig elmulasztunk. Fontosabbnak tartunk érvényesülést, előrejutást, gazdagodást, utazásokat, - s közben szegényebbek leszünk, mert elmaradtak a soha vissza nem térő találkozások, a rácsodálkozások, a csendes percek vagy órák, amikor megszólíthatott volna bennünket is az Üzenet: „Veletek vagyok! Értetek vagyok!” Karácsonynak ez az örömhíre. Bárcsak megtapasztalnánk életünkben, hogy velünk az Isten. S ha találkoztunk Vele, a betlehemi pásztorokkal együtt, akik hallották az örömhírt az éjszakában, bátran siessünk ebben a sötétségbe burkolózó világban az emberek közé, hogy továbbadjuk a hírt mindazoknak, akikkel találkozunk. Siessünk, hogy az Isten jóságát és emberszeretetét megtapasztalva emberibbé válhasson ez a világ!

Dr. Korzenszky Richárd OSB
perjel

Azt, hogy valakinek a lelke...

Nem könnyű ezt a kérdést szeretettel megoldani, úgy hogy ne széthúzás, és megbántás legyen belőle. Az sem baj, vagy rossz, ha valaki nem Jézus születését ünnepli, csak a szokásokhoz tartja magát. Az ő karácsonyuk is szép lehet (talán nem is tudják, de ha szeretettel vannak ilyenkor együtt, Jézus is velük van), de mégis más, mint a hívőké.

Ha a gyerekeink tudják ezt, és szeretettel beszélnek azokkal is, akik másképp gondolkodnak, azt hiszem nem baj, ha „megvallják hitüket” és beszélnek arról, hogy Jézus mennyire szeret minket, és hogy születésnapján megajándékoz minket az emberek által, és hogy igazi béke, öröm, és szeretet nem létezik Jézus nélkül.

Bátran vállalhatják hitüket: advent van, amikor hajnali misére járunk, és bűnbánattal, szívünk megtisztításával, adventi gyertyagyújtással, jócselekedetekkel, apró kedves ajándékokkal várjuk a karácsonyt, és úgy ünnepelünk, hogy Szentmisére megyünk ahol - mindenkiel együtt, közösen - találkozhatunk az emberré lett Jézussal.

Beszélgessünk erről a gyerekeinkkel, hogy ne kerüljenek kellemetlen helyzetbe, és bátran merjék vállalni magukat, és hitüket. Ne sajnáljuk erre az időt a nagy készülődések közepette sem.

A gyerekek tiszta szívükkel, nyíltságukkal, egyszerűségükkel, talán még közelebb állnak a jászolban fekvő kis Jézushoz, mint mi gondolkodó, tervezgető felnőttek. Talán pont ezért alkalmasabbak is arra, hogy tanúságot tegyenek hitükről, Jézusról – Karácsony csodájáról.

Cs. T. Hanna

Betlehemi csillag

„Láttuk csillagát napkeleten és eljöttünk, hogy hódoljunk neki.” (Mt 2, 2). „S lám a csillag, amelyet napkeleten láttak, vezette őket, míg meg nem állt a ház fölött, ahol a gyermek volt.” (Mt 2, 9)

A mai biblikus tudomány bebizonyította, hogy Jézus időszámításunk előtt 6-ban esetleg 7-ben született. Erre bizonyítékot találhatunk Josephus Flaviusnál (Zsidók történetében) és más korabeli történetíróknál is.

A csillagászok között többféle vélemény alakult ki. Voltak, akik üstökösnek vélték, habár az nem maradhatott volna olyan sokáig egy helyben. Sőt az ókorban az üstökös baljós jelenségnek számított. Némelyek valamely csillagban vélték megtalálni a fitokzatos égitestet. Egy csillag létezik, amely mozdulatlanul látszik, ez pedig a Sarkcsillag. De ez Jeruzsálemtől északra van, s nem délre, amelyre Betlehem fekszik. Ezért ez sem vezethette a Babilonból érkező csillagjósokat.

1604-ben Kepler megállapította, hogy ez a nagy figyelmet érdemlő égi jelenség a Jupiter és a Szaturnusz bolygó Kr. e. 7-ben történt együttállása volt. Abban az évben ez júniusban, októberben és decemberben is bekövetkezett.

A Jupiter a rómaiaknál és más népeknél is a királyok bolygója volt. A Szaturnuszt pedig a zsidók csillagának tekintették. A legérdekesebb, hogy Kr.e. 7-ben ez az esemény a Halak csillagképben ment végbe. A Halak pedig a születést és Izraelt jelképező csillagkép.

Ilyen kozmikus és „véletlen” egybeesések idejében született a világra Jézus Krisztus az Isten fia, a Megváltó. (A cikket Marsó Barna regősnapi bemutatója ihlette. Forrás: National Geographic 2006/december) Mihályi Jeromos OSB

Karácsonyi gondolatok... » Folytatás az első oldalról

Lassan ünnepelni kezdünk.

Ki törődik most a sok földi jóval? Vagy mégis?

Szenteste sűrűn kacsingatunk a karácsonyfa alá, úgymond': Mit hozott nekünk a Jézuska? Ott vannak-e az áhított, személyre szóló ajándékok? Az ing, amiről másnap kiderül, hogy nagy, a csizma meg szorít. A baba miért csak egy ruhát kapott? Az ajándék könyv már rég ott szundikál a könyvespolcon. A labdából már három is van. Na és a mobiltelefon: - Ejnye, hát nem találtatok egy jobb minőségűt? - hangzik a legkisebb gyerek szájából, szinte számon kérve.

Inkább vessük szemünket a jászolra, ahol minden stimmel, új és divatos, remekbeszabott, az állatok meleg leheletével, és a pásztorok ruhájával, imádságával együtt.

Megérkeztünk mi is. Lélekben ott toporgunk együtt szeretteinkkel, szomszédainkkal, barátainkkal, még azokkal is, akik egy kicsit odébb állnak, mert szívük még nem éli át a csodát.

Figyeljük a betlehemi csillagot, ez egy nagyon jó célpont. A jászol elé rakjuk le batyunkat, mert elfáradtunk egy kicsit, az élet viharában. Napi létünk okvetetlenkedésében a sokszor csupán vélt bántalmakban, szomorúságban „szurkapiszkálásban”. Álljuk körbe a jászolt kézenfogva: - pásztorok, pásztorok, hadd legyünk veletek boldogok és gazdagok.

Mária néni

„Jöjj el, Uram Jézus!”

A monostor a csend, és a béke helye kell, hogy legyen, Szent Benedek regulája szerint. Barkó Ágoston, és Mihályi Jeromos testvér immár negyedik hónapja éli életét ennek szellemében a tihanyi apátságban.

- Mit jelent számotokra bencés szerzetesnek lenni? Hogyan telnek a napjaitok?

A győri Bencés Gimnáziumban eltöltött évek alatt igen vonzóvá vált a bencés atyák imádságban és munkában zajló, másokat szolgáló élete. Eme kisebb és zártabb közösségeknek – a szerzeteseknek – a célja elsődlegesen Isten keresése, az Isten szolgálata a liturgiában, és a nagyobb közösségben, vagyis az Egyházban felmerülő szükségletek kielégítése. Tihanyban a napjaink meghatározott rend szerint zajlanak: az ütemet a naponta háromszor közösen végzett imaóra és a reggeli szentmise adja meg, délelőtt Szentírásolvasással, tanulmányokkal foglalkozunk. Délutáni szabadidőnkben általában a félszigetet járjuk vagy kerékpározunk a környéken. Nagyon fontos az egymásra való odafigyelés, a közösség egészének és minden hozzánk érkezőnek a szolgálata: segédkezünk a liturgián, a ház körüli munkákban (kis kertészkedés, rendezvények lebonyolítása, konyhai feladatok) és a vendégfogadásban.

- Milyen módon, milyen lelkülettel készültök karácsony ünnepére? Mit jelent számotokra az Úr várása?

Nagyjából Karácsonyig folyamatosan rövidülnek a nappalok, és a hosszú sötétség kifejezi a Krisztus születése előtt élt emberiség „lelki sötétségben” járását. Isten, ennek a bűnben élő – kereső és boldogságra vágyó – emberiségnek saját Fiát küldte el, aki megnyitotta számunkra a mennybe vezető utat. Örömhír ez, mert Krisztus által részünk lehet a természetfölötti boldogságban, a megistenülésben, az örökké tartó és teljes Örömben. Isten országa Krisztus emberré válásával, megváltói művével és az Egyház működésével elkezdődött. Adventben próbáljuk átérezni lelki sötétségünket, az emberi esendőséget, bűneinket. Minden reggel még éjjeli sötétben gyűlünk össze a templomban: sóvárgunk Krisztus *kegyelme után*, felajánljuk Neki egész valónkat, Ő pedig megjelenik itt az oltáron, mint értünk adott Áldozat. Advent idején a legszebb imádság, ami az egész Szentírást is zárja: „Jöjj el, Uram Jézus!” (Jel 22,20) – most és majdan a világ végén irgalommal.

- Mivel mindketten Budapesten tanultatok egyetemen, és ismeritek az egyetemisták helyzetét, mit tudnátok ajánlani a tihanyi nyolcadikosoknak, milyen iskolát, pályát, szakmát válasszanak?

A középiskola kiválasztásánál a tanulmányi „kínálat” mellett igen fontos, hogy az iskola a diákok számára tanórán kívüli közösségi programokat és a tehetségüket fejlesztő szakköröket is nyújtson. A felkapott szakmák közé számíthatnak: az építőipari, informatikai, orvosi, gyógyszerész, mérnök szakmák. Emellett megbízható, dolgozó, képzett szakmunkásokra is nagy szükség van. Érdemes szem előtt tartani, hogy a legtöbb munkahelyen az angol nyelv és még legalább egy európai nyelv ismeretét egyre inkább megkívánják. Fontoljátok meg azt is, hogy melyik középiskola áll azon értékek mellett, amelyeket megismertetek családokban, az általános iskolában és az egyházközség életében. Ez a plébániai közösség azután is számít rátok, miután középiskolába kerültök, és ti is számíthatok az itt szolgáló atyákra, munkatársaikra és minden hívőre.

Csizmazia Zsolt

Karácsony előtt

Felmerülhet bennünk a kérdés, vajon a szegények, a hajléktalanok, hogyan tölthetik a Karácsonyt? Vannak-e emlékképeik a boldogságról, a szeretetről, a családi együttlétekről?

Ha azt mondjuk igen, lehetséges, hogy ugyanolyan rossz, mintha azt mondanánk, hogy nem. Hiszen milyen lelki csatát élhetnek át, miközben a régi szépség képei tűnnek fel előttük, és rá kell, hogy eszméljenek; ez már nincs többé, mind csak megálmodott álmok marad már. De ha nem emlékeznek, akkor nincsen viszonyítási alap - mondhatni lelkiileg szegény emberek, akik nem tudják milyen a szeretet érzése, különösen a szeretet ünnepén!

Ákár meg is határozhatnánk a szeretet fogalmát. Egyáltalán lehet? Érdemes? Mindenesetre nagyon nehéz szavakba önteni. Mindenki elgondolkozhat rajta, hiszen az ünnep, az advent, erről szól. Gondolkozni, csendben, segíteni ahol lehet, önzetlenül, nyitott szívvel elfogadni az embereket. Ha odafigyelünk másokra, és belső világunkra, akkor rend lesz körülöttünk, és bennünk. Ezek után pedig könnyedén meghatározhatjuk mi is a szeretet! Az egyik legelemibb és legerősebb érzés, amely Karácsony lényegét adja, hisz a szeretet is belőle fakad.

Balázs Tamás

Babits Mihály: Karácsonyi ének (részlet)

**Becsesnek láttad te e földi test
koldusruháját, hogy fölvetted ezt?
s nem vélted rossznak a zord életet?
te, kiről zengjük hogy "megszületett"!**

**Szeress hát minket is, koldusokat!
Lelkünkben gyújts picit gyertyát sokat.
Csengess éjünkön át, s csillantsd elénk
törékeny játékunkat, a reményt.**

TIHANY IFJAI!! ROHAMRAAA!!!

Régen történt... Több mint 2000 évvel ezelőtt. Egy várandós asszony férjével szállást keresett, sajnos nem fogadták be őket sehol, így végül egy istállóban kaptak helyet.

Így született meg - te is tudod már- JÉZUS, egy egyszerű jászolban az állatok mellett. Ismered a történetet, és mindenki érzi, hogy ennél talán több is járna a Megváltónak. Ha most egy idegen szállást kérne tőlünk, akkor beengednénk-e? Nem érezzük méltónak Jézus születéséhez az istállót, de vajon "csak" egy istállót is felajánlanánk-e egy ismeretlen szálláskeresőnek?... Jézus ott van minden segítséget kérő emberben. Van, akiben nehezebb meglátni, de ott van és ha nem segítünk, a kis Jézusnak nem adunk szállást, őt hagyjuk megszületni egy pajtában.

JAJAJAJ!!! ÁLLJ MEG!!

Már látom kedves olvasó, hogy félredobod az újságot, a másik kezében már az egyik cipő, és rohanna indulsz a világba, hogy majd akkor TE segítesz!! Nagyon jó! De várj már egy percet még! Figyelj! Mielőtt itt hagynál mindent és mindenkit, van egy ötletem. Figyusz!?

Először próbáld meg saját magad körül, otthon, a barátaid között, az iskolában... Nyisd ki a szemed, és figyelj! Nem tudhatod hogy mikor, hol, kiben látod meg a szállást kereső kis Jézust... Csak figyelned kell, de azt nagyon.

Aztán már ha helyben megy a dolog, elmerészkedhetsz egészen Füredig, vagy Aszófőig! Ha ott is jobbá tetted a világot mehatsz tovább: Csopak, Veszprém, esetleg a komppal Szántód, Siófok... Ha ezek is kipálva, a szomszédos megyékbe, országokba, a világba... Ilyen egyszerű ez, és ne feledd: a leghosszabb út is az első lépéssel kezdődik! :)

Bartus Sanyi

*Aldott, békés,
csendes Adventet
és
szeretetteljes
Karácsonyt
kívánunk
minden kedves
olvasónknak!*

András-napi Regősnap

Van egy csapat. Egy cserkészcsapat. A Tihanyi 1401. sz. Szent Ányos Cserkészcsapat.

Ők már ötödik alkalommal szervezték meg az András-napi regősnapot, mely rendezvényre évről-évre egyre nagyobb létszámmal érkeznek cserkészek a Dunántúl számos pontjáról. A megyeszékhelyről Veszprémből, Fejérből Székesfehérvárról, a Bakony szívéből Zircről, a Mezőföldről Polgárdiból, Kemenesaljáról Celldömölkéről, a Dunazug közepéből Pilisszentivánról, a Monori dombokról Gyömrőről, a fővárosból Budapestről, a Balaton déli partjáról Balatonboglárról és még persze Siófokról is jöttek. A rendezvénynek, mint eddig minden alkalommal a Tihanyi Általános Iskola adott otthont. A több száz gyerek és fiatal gyorsan megtöltötte az iskola épületét. A rendezvény program-kínálata igazán gazdag volt. Délelőtt az iskola termeiben különböző kézműves foglalkozásokon próbálhattuk ki ügyességünket. A foglalkozások mesteremberek irányításával zajlottak, ahol az adventi készülődés jegyében ajándékokat, díszeket készítettek a regősök. Akik a természetjárást kedvelik, azoknak is kedvezett a jó idő. A Balatoni Nemzeti Parktól két szakember vezetett túrákat a félszigeten, akikkel madár megfigyelőhelyekre lehetett eljutni. Egy sötétített teremben a csillagászati előadáson kicsivel messzebb, a szomszédos bolygókra és csillagokhoz utaztunk, ahonnan gyakran nehéz volt a visszatérés. Ebéd előtt még külön ingyencégment Radványi Balázs és Mali Katalin koncertjét élvezhettük. A Tihanyi András-napi Regősnap már hagyomány, és ez alkalomból ebédként felkínált tarhonyás hús is az. A délelőtti programkavalkád és a jó ebéd után jól esett a sok játék. Aki elfáradt vagy érdeklődése úgy hozta, hallgathatott előadást Jeles napok címmel. Végezetül az adventi elcsendesedés előtt, egy éjszakába nyúló, magyar táncház ritmusaira perdülhettünk.

Marsó Barna

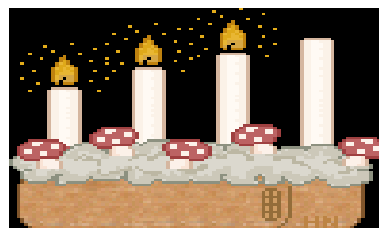
Marsó Barna

Keresztelések:

2006. október 8. – Dániel (Pál Ferenc és Molnár Andrea gyermeke)
2006. október 8. – Anna (Lennert Attila és Pál Andrea gyermeke)

Halottaink:

Szalai Gyula László (Huri Julianna özvegye) élt 56 évet
Farkas László (Aszaló Magdolna özvegye) élt 94 évet
Kungli Katalin (Koncz János özvegye) élt 58 évet

A Tihanyi
Római
Katolikus
Egyházközség
időszaki lapja

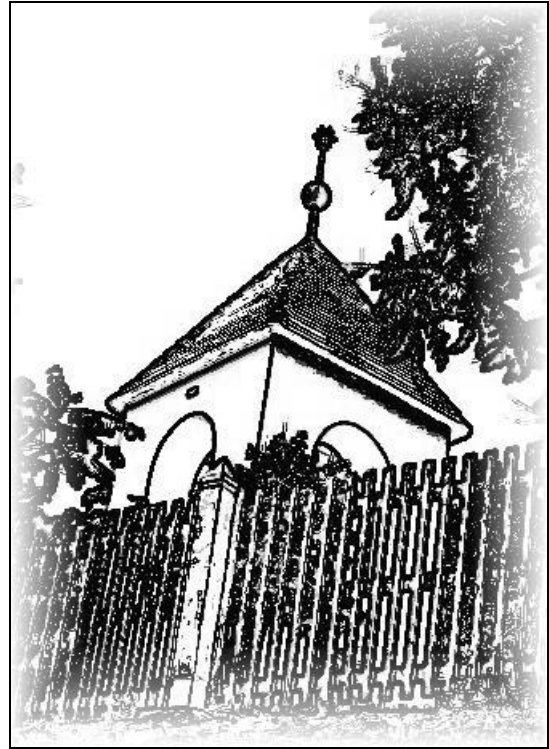
A kiadásért felelős:
Dr. Korzenszky Richárd
Szerkesztők:
Cszmazia Zsolt
Cs. Török Hanna
Bartus Sándor
Horváth Terézia
Tördelő szerkesztő:
Balázs Tamás

Tihanyi Bencés
Apátság

**„JÖJJETEK,
MENJÜNK AZ ÚR
HEGYÉRE FEL...”**

(MIKEÁS könyve 4:1-3.)

Kedves Testvérek, Tisztelt Olvasók!

A karácsony előtti időszakban, ádvent idején, a várakozás napjaiban elgondolkodtató és lényeges kérdés az, hogy miért van sok családban épp ilyentájt nagyon komoly veszekedés?! Ilyenkor, amikor sokkal inkább a szeretet és az összetartozás erejét kellene megéreznünk?! A válasz bizony egyszerű: azért, mert **nincs megfelelő lelki felkészülés!** Adventben folyik a nagy bevásárlás, zajlanak az ünnepi előkészületek, mindenki kapkod, mindenki fut, de az ünnepre való igazi lelki felkészülés csak kevés helyen zajlik. Pedig Isten úgy küldte el több mint 2000 évvel ezelőtt az ő Fiát, hogy adott őelötte útkészítőket, akik a próféták voltak és adta Keresztelő Jánost is, akiről Jézus azt mondta, hogy még a prófétánál is nagyobb. Mi is volt az ő feladata?

Az, hogy **"felkészült népet állítson az Úr elé."** Ez hiányzik manapság sok házból: készületlenül akarunk odaállni az Úr elé és így, nemhogy találkozásunk nem lehet övele, ami megtisztítana bennünket, hanem végül még az ünnep hangulata sem az lesz, mint amit vártunk.

Pedig az **ádventi időszak a szív és a lélek felkészítésének az ideje** és ilyenkor éppen ezért jó ha eszünkbe jut a régi

bölcs mondás: **ki mint vet, úgy arat...** Mindenekelőtt jó, ha tudjuk, hogy minden ember nagy hatással lehet a saját lelkének állapotára is. Ezt rendszerint nem ismerjük el és szívesen hibáztatjuk a többieket, a világot és sok minden egyebet azért, ami bennünk van. Rosszkezd, ellenséges érzület, irigység, versengés, bosszúvágy - még ha el is ismerjük (már az is nagy dolog), hogy ezek valamelyike ott van bennünk, akkor is általában a külvilágot tesszük meg érte felelősnek! Pedig mennyi gyomlalatlan, gondozatlan kert, azaz ember létezik, aki saját maga sem tud „közlekedni” a lelkében, és tehetetlenül kérdezi, hogy most mit tegyek, a lelkem nem engedelmeskedik nekem - pedig egyszerűen csak gyomlálni kellene néhanap, hogy őserdővé ne váljon a lélek. A gyomlálás vagy annak elhanyagolása pedig, **egyedül a kert gazdáján kérhető számon.** Aztán az is mutatja, hogy mennyire sok múlik rajtunk, hogy mindnyájan bele tudjuk lovalni magunkat hamis illúziókba. Egy német filozófus szerint az, amit másoknak hazudunk, semmi ahhoz képest, amennyit magunknak szoktunk hazudni. Az önáltatás, vagyis a valóság egyik részének semmibe vétele - míg a másik, nekünk kedves felét dédelgetjük - nem más, mint

ANDRÁS-KERESZT

egy fals kép önmagunk elé tartása.. "Sok csalfa képet üzünk, sok furfangot kifőzünk, S a céltől csak messzebb jutunk" – mondja helyesen egyik énekünk. Ám akármilyen fontos is az emberi törekvés, mégis ki kell mondanunk, hogy ez az igyekezet kevés önmagában. „Münhauzen báróként” senki sem húzhatja ki magát a sárból a saját üstökénél fogva, azaz: mindnyájunknak segítségre van szüksége. Kegyelemre szorult gyarló emberek vagyunk, tehát magunktól nem tudjuk a jót sem megismerni, sem megvalósítani, csak Isten segítő kegyelme által. Ezért olyan szép adventi ige az, amit Mikeás könyvéből olvashatunk: „**Jöjjetek, menjünk az Úr hegyére, Jákób Istenének házához! Sionról jön a tanítás és az Úr igéje Jeruzsálemből.**” Az „adventi szívű” Mikeás próféta messziről, évezredek távlatából már látja, amint a népek mind mennek az Úristenhez, "hogy tanítson minket útjaira, hogy ösvényein járjunk!" – hát pontosan erre van a legnagyobb szükségünk. Közelebb menni őhöz, hogy halljuk a hangját, értsük a tanítását, mert ez az advent lényege. **Így lehet jól készülni** az eljövendő időkre, mert amikor a Bibliában ezt a néhány szót olvassuk, hogy "lesz az utolsó napokban..." - ott mindig arról van szó, hogy valami meg fog történni "az eljövendő időkben". Nem csak a történelem végső határnapján, hanem hamarosan. Aki valóban felmegy az Istenhez közeledő népekkel a Sion hegyére, vagyis az Isten közelébe, az hamar megtapasztalja, hogy jócskán átalakul az élete. És itt csupa lehetetlennek tűnő átalakulásról van szó, de mint tudjuk: ami az ember előtt lehetetlennek tűnik, az az Isten előtt nagyon is lehetséges.

Advent visszalévő napjaiban próbáljunk meg - a sok, világ által gerjesztett akadályt legyőzve - útrakelni, felkapaszkodni az Úr hegyére, hogy felérve megpillanthassuk karácsony szülöttét, az emberiség Megváltóját, aki miattad és érted is érkezett ebbe a világba !!!

ÁLDÁS, BÉKESSÉG

ISTENTISZTELETEINK

RENDJE:

*December 17-én,
Advent III. vasárnapján,
du. 2 órakor*

*December 25-én,
Karácsony I. napján,
du. 4 órakor
Ünnepi istentisztelet -
Úrvacsoraosztással*

*December 31-én,
Óévi istentisztelet,
du. 2 órakor*

**ÁLDÁST, BÉKESSÉGET -
ÁLDOTT
ÜNNEPSZENTELÉST**

ÉS

**BOLDOG ÚJ ESZTENDŐT
KÍVÁN: Császár Attila
református lelkész**

